

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
כל הזבחים שנובחו שלא לשמן - כשרים, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, חוץ מן הפסח והחטאת, הפסח בזמנו, והחטאת בכל זמן	[ת"ק]										◆	■	מ		
אף האשם, הפסח בזמנו, והחטאת והאשם בכל זמן	רבי אליעזר:											◆	■	ב.	
החטאת באה על חטא והאשם בא על חטא, מה חטאת פסולה שלא לשמה, אף האשם פסול שלא לשמו.	אמר רבי אליעזר:											◇	■	ב.	
הנשחטין לשם פסח ולשם חטאת - פסולין	יוסי בן חוני:												■	ב.	
שחטן לשם גבוה מהן - כשרין, לשם נמוך מהן - פסולין. כיצד? קדשי קדשים ששחטן לשם קדשים קלים - פסולין, קדשים קלים ששחטן לשם קדשי קדשים - כשרין, הבכור והמעשר ששחטן לשם שלמים - כשרין, שלמים ששחטן לשם בכור ולשם מעשר - פסולין.	שמעון אחי עזריה:												■	ב.	
למה לי למיתנא: אלא שלא עלול? ליתני: ולא עלו לבעלים לשם חובה												♣	◇	ב.	
הא קמ"ל, לבעלים הוא דלא עלו לשם חובה, אבל בקדושתיהו קיימי ואסור לשנויי בהו, וכדרבא												!	◇	ב.	
עולה ששחטה שלא לשמה - אסור לזרוק דמה שלא לשמה.	דאמר רבא:											■	!	◇	
איבעית אימא: סברא, איבעית אימא: קרא.													■	◇	
איבעית אימא סברא, משום דשני בה, כל הני לישני בה וליזיל?													■	◇	
איבעית אימא קרא, (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור ועשית נדרת לה' אלהיך נדבה וגו' האי נדבה? נדר הוא אלא, אם כמה שנדרת עשית יהא נדר, ואם לא - נדבה יהא, ונדבה מי שרי לשנויי בה.													■	◇	
לא הוית גבן באוראת בתחומא בי חרמך, דרמי רבא מילי מעלייתא אהדי ושני להו.	רבינא לרב פפא:												○	◇	
מאי מילי מעלייתא?	[רב פפא]												○	ב.	
כל הזבחים שנובחו שלא לשמן כו	[רבא]תנן:												■	◇	
טעמא דשלא לשמן, הא סתמא - עלו נמי לבעלים לשם חובה, אלמא סתמא נמי כלשמן דמי													■	◇	
כל הגט שנכתב שלא לשם אשה - פסול	ורמינהו: [רבא]												■	◇	
וסתמא נמי פסול													■	◇	
זבחים בסתם לשמן עומדין, אשה בסתמא לאו לגירושין עומדת.	ושני: [רבא]												!	◇	
זבחים בסתמא כשרין מנלן?													∧	ב.	
אילימא מהא דתנן:													!	ב.	
כל הזבחים שנובחו שלא לשמן כו	[תנן]												■	!	◇
ולא קתני שלא נזבחו לשמן,													!	ב.	
גבי גט נמי הקתני:													♣	ב.	
כל הגט שנכתב שלא לשם אשה - פסול	[תנן]												♣	◇	
ולא קתני שלא נכתב לשם אשה - פסול.													♣	ב.	
אלא מהא, דתנן:													!	ב.	
כיצד לשמן ושלא לשמן? לשם פסח ולשם שלמים	[תנן]												■	!	◇
טעמא דאמר לשם פסח ולשם שלמים, הא לשם פסח וסתמא - כשר, אלמא סתמן כלשמן דמי													!	ב.	
דילמא שאני התם, דאמר: כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה													♣	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלא מסיפא:												!		ב:		
שלא לשמן ולשמן? לשם שלמים ולשם פסח	[סיפא]											!	♣	◇	ב:	
טעמא דאמר לשם שלמים ולשם פסח, הא סתמא ולשם פסח - כשר													!	ב:		
דילמא שאני התם, דאמר: יוכיח סופו על תחילתו													ז	◇	ב:	
אי נמי, איידי דתנא לשמן ושלא לשמן, תנא נמי שלא לשמן ולשמן													ז	◇	ב:	
אלא מהא:													!	ב:		
לשם ששה דברים הזבח נזבח: לשם זבח, לשם זבח, לשם שם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניחוח, והחטאת ואשם - לשם חטא	[תנן][ת"ק]												!	♣	◇	ב:
אף מי שלא היה בלבו לשם אחת מכל אלו - כשר, שתנאי בית דין הוא, אתנו בית דין דלא לימא לשמן, דילמא אתי למימר שלא לשמו	רבי יוסי:												!	♣	◇	ב:
ואי סלקא דעתך סתמא פסול, קיימי בית דין ומתני מילתא דמיפסיל ביה?													!	◇	ב:	
וגבי גט דסתמא פסול מנלן?													^	◇	ב:	
אילימא מהא דתנן:													!	♣	ב:	
היה עובר בשוק ושמע סופרים מקריין איש פלוני גירש פלונית ממקום פלוני, ואמר: זה שמי וזה שם אשתי - פסול לגרש בו	[תנן]												!	◇	ב:	
דילמא כדרב פפא													ז	ב:		
הכא בסופרים העשויון להתלמד עסקינן, ולא איכתוב לשום כריתות כלל	דאמר רב פפא:												ז	♣	◇	ב:
אלא מהא:													!	ב:		